

Sygn. akt V CSK 468/18

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z wniosku A. Z.
przy uczestnictwie M. S., M. Z. i W. Z.
o podział majątku wspólnego i dział spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 sierpnia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania M. S.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 23 kwietnia 2018 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2) ustala, że każdy z uczestników ponosi koszty postępowania kasacyjnego związane ze swym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Uczestniczka M. S. wniosła na podstawie art. 519¹ § 1 k.p.c. skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 23 kwietnia 2018 r. w sprawie o podział majątku wspólnego małżonków H. Z. i W. Z. oraz dział spadku po zmarłej H. Z., zaskarżając je w zakresie punktu I ppkt X, tj. w części oddalającej jej żądanie zasądzenia na jej rzecz od wnioskodawcy A. Z. kwoty 102.000 zł z tytułu wynagrodzenia za korzystanie z części nieruchomości wspólnej, zgłoszone w toku postępowania apelacyjnego. Uznając to żądanie za usprawiedliwione co do zasady i stwierdzając, że mogłoby by ono zostać uwzględnione za okres od czasu wyrokowania przez Sąd pierwszej instancji, tj. od dnia 8 stycznia 2009 r., Sąd Okręgowy oddalił je z tego względu, iż nie zostało wykazane co do wysokości. Jako wartość przedmiotu zaskarżenia uczestniczka wskazała w skardze kasacyjnej kwotę 102.000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Od postanowień sądu drugiej instancji wydawanych w sprawie o zniesienie współwłasności albo w sprawie o dział spadku (por. art. 688 k.p.c.) rozstrzygających spory określone w art. 618 § 1 k.p.c. skarga kasacyjna nie przysługuje, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż kwota określona w art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. (150.000 zł). Przesłanka ta dotyczy również rozpatrywanych w postępowaniu o zniesienie współwłasności (dział spadku) sporów o roszczenia współwłaścicieli z tytułu posiadania rzeczy (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2001 r., II CZ 13/01, OSNC 2001, Nr 12, poz. 181, z dnia 14 stycznia 2010 r., IV CZ 112/09, nie publ., z dnia 28 stycznia 2016 r., III CZ 62/15, nie publ., z dnia 14 października 2016 r., IV CSK 135/16, nie publ., z dnia 29 listopada 2016 r., I CZ 88/16, nie publ., z dnia 7 marca 2018 r., I CSK 670/17, nie publ., z dnia 28 lutego 2019 r., II CSK 458/18, nie publ.), nawet tych, które były rozpatrywane we wszczętej wcześniej, odrębnej sprawie i zostały przekazane sądowi prowadzącemu postępowanie działowe na podstawie art. 618 § 2 k.p.c., z chwilą bowiem przekazania spory te tracą swoją samodzielność i stają się częścią sprawy o zniesienie współwłasności lub o dział

spadku, co rozciąga się także na kwestię dopuszczalności skargi kasacyjnej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2016 r., III CZ 62/15, nie publ., z dnia 29 czerwca 2016 r., III CZ 27/16, nie publ., z dnia 29 listopada 2016 r., I CZ 88/16, nie publ., z dnia 13 stycznia 2017 r., III CZ 59/16, nie publ., z dnia 25 stycznia 2018 r., IV CZ 105/17, OSNC-ZD 2019, z. A, poz. 5, z dnia 22 czerwca 2018 r., II CZ 30/18, nie publ., z dnia 3 lipca 2019 r., II CSK 821/18, nie publ.).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego w sprawie o zniesienie współwłasności nieruchomości (dział spadku) wartością przedmiotu zaskarżenia jest wartość konkretnego interesu (roszczenia, żądania) skarżącego, którego środek odwoławczy dotyczy, a nie wartość całego przedmiotu działu ani wartość udziału skarżącego w dzielonym majątku (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2003 r., III CZ 153/02, OSNC 2004, Nr 4, poz. 60, z dnia 24 stycznia 2003 r. III CZ 147/02, nie publ., z dnia 30 maja 2007 r., IV CSK 120/07, "Izba Cywilna" 2008, nr 12, s. 52, z dnia 8 listopada 2012 r., II CSK 314/12, "Izba Cywilna" 2013, nr 12, s. 45, z dnia 14 kwietnia 2016 r. III CSK 39/16, nie publ., z dnia 14 października 2016 r., IV CSK 135/16, nie publ., z dnia 23 marca 2018 r., I CZ 33/18, nie publ., z dnia 20 kwietnia 2018 r., III CSK 353/17, nie publ., z dnia 22 czerwca 2018 r., II CZ 30/18, nie publ., z dnia 27 czerwca 2018 r., II CSK 127/18, nie publ., z dnia 7 września 2018 r., III CZ 28/18, nie publ., z dnia 20 grudnia 2018 r., II CSK 749/17, nie publ., z dnia 28 lutego 2019 r., II CSK 458/18, nie publ., z dnia 27 marca 2019 r., III CSK 255/18, nie publ.).

W niniejszej sprawie uczestniczka jednoznacznie ograniczyła zakres zaskarżenia do żądania wynagrodzenia za korzystanie z nieruchomości wspólnej i wskazała w skardze kasacyjnej jako wartość jej naruszonego interesu kwotę 102.000 zł, co koreluje z treścią jej oddalonego żądania zgłoszonego w postępowaniu apelacyjnym. Tak określona wartość była zatem niższa niż kwota określona w art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 w związku z art. 13 § 2 i art. 519¹ § 1 i § 4 pkt 4 k.p.c. oraz - co kosztów - art. 520 § 1 w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.), Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

jw

l.n